

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Abia Iulia — Rumunia) — SC Mora IPR SRL przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Sprawa C-79/12) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 211 — Płatność odroczonego podatku VAT w imporcie)

(2013/C 114/28)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Abia Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Mora IPR SRL

Strony pozwane: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Alba Julia — Wykładnia art. 211 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Wykładnia art. 26 ust. 2 art. 28, art. 30 i art. 107 TFUE — Przysługujące państwom członkowskim prawo zezwolenia na odroczenie zapłaty podatku VAT w imporcie — Dopuszczalność uregulowań krajowych nakładających nieprzewidziany w dyrektywie warunek uzyskania zaświadczenia w sprawie odroczenia płatności — Kolejne zmiany ustawodawcze zwalniające jedynie niektórych podatników z zapłaty podatku VAT przy przywozie — Dyskryminacja — Naruszenie zakazu należności celnych przywozowych

Sentencja

Wykładni art. 211 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu uregulowań państwa członkowskiego, takich jak te w sprawie głównej, uzależniających odroczonego podatku od wartości dodanej z tytułu importu towarów od uzyskania zaświadczenia nieprzewidzianego w dyrektywie, o ile warunki uzyskania takiego zaświadczenia są zgodne z zasadą neutralności fiskalnej, co podlega weryfikacji sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 126 z 28.04.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Köln-Nord przeciwko Wolframowi Beckerowi

(Sprawa C-104/12) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 lit. a) — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Wymóg bezpośredniego związku między transakcją na wcześniejszym etapie obrotu a opodatkowaną transakcją na późniejszym etapie obrotu — Kryteria ustalenia bezpośredniego związku — Usługi adwokata świadczone w ramach postępowania karnego o przekupstwo przeciwko członkowi zarządu i głównemu udziałowcy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością)

(2013/C 114/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Köln-Nord

Strona pozwana: Wolfram Becker

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 17 ust. 2 lit. a) i art. 22 ust. 3 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG: szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Powstanie i zakres prawa do odliczenia — Konieczność istnienia bezpośredniego związku pomiędzy działalnością gospodarczą podatnika a świadczeniem usługi — Usługi adwokata świadczone w ramach postępowania karnego w sprawie przekupstwa wszczętego przeciwko członkowi zarządu i głównemu udziałowcy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

Sentencja

Oceny istnienia bezpośredniego związku między konkretną transakcją a całością działalności podatnika w celu ustalenia, czy towary i usługi są wykorzystywane „do celów zawieranych transakcji podlegających opodatkowaniu” tego podatnika w rozumieniu art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy dokonywać na podstawie istoty nabywanych przez podatnika towarów lub usług.

W niniejszej sprawie usługi świadczone przez adwokatów w celu ochrony przed sankcjami karnymi osób fizycznych, członków organu spółki będącej podatnikiem, nie powodują powstania po stronie owej spółki prawa do odliczenia — jako podatku naliczonego — podatku od wartości dodanej należnego od tych usług.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Ministero per i beni e le attività culturali i in. przeciwko Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia i in.

(Sprawa C-111/12) (¹)

(Dyrektywa 85/384/EWG — Wzajemne uznawanie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie architektury — Artykuł 10 i art. 11 lit. g) — Ustawodawstwo krajowe uznające ekwiwalentność dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji architekta i inżyniera budownictwa, lecz zastrzegające dla architektów prace dotyczące nieruchomości uznanych za należące do dziedzictwa artystycznego — Zasada równego traktowania — Sytuacja czysto wewnętrzna z punktu widzenia państwa członkowskiego)

(2013/C 114/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Strona pozwana: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 10 i 11 dyrektywy

85/384/EWG Rady z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 223, s. 15) — Wzajemne uznawanie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie architektury — Krajowe przepisy zastrzegające na rzecz architektów wykonywanie prac na nieruchomościach klasyfikowanych jako należące do dziedzictwa artystycznego — Weryfikacja w konkretnym przypadku uprawnień posiadaczy dyplomów architekta i inżyniera uzyskanych w innych państwach członkowskich do wykonywania takich prac

Sentencja

Artykuły 10 i 11 dyrektywy Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym osoby dysponujące dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, wydanym przez inne państwo członkowskie aniżeli przyjmujące państwo członkowskie, dającym im dostęp do wykonywania działalności w dziedzinie architektury i wskazanym wyraźnie w tym art. 11, mogą wykonywać w przyjmującym państwie członkowskim działalność dotyczącą nieruchomości mających wartość artystyczną, jedynie jeżeli wykażą, w danym wypadku, w ramach szczególnej weryfikacji kwalifikacji zawodowych, że posiadają szczególne kwalifikacje w dziedzinie dóbr kultury.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lutego 2013 r. — Ellinika Nafpigeia AE przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-246/12 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Przemysł stoczniowy — Decyzja uznająca środki pomocowe za niezgodne ze wspólnym rynkiem — Ochrona podstawowych interesów bezpieczeństwa narodowego — Warunki konkurencji na rynku wewnętrznym)

(2013/C 114/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ellinika Nafpigeia AE (przedstawiciele: I. Drosos i V. Karagiannis, Δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Urraca Caviedes i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)